

Dr hab. inż. Elżbieta Szymańska, prof. nadzw. SGGW
Szkoła Główna Gospodarstw Wiejskiego w Warszawie
Wydział Nauk Ekonomicznych
Katedra Ekonomiki i Organizacji
Przedsiębiorstw

Warszawa, 12.06.2016

RECENZJA

rozprawy doktorskiej

mgr Bogusława Włodarczyka pt.:

***„Ocena zrównoważonego rozwoju gospodarstw rolnych na glebach lekkich
w powiecie Przysucha”***

1. Wybór tematu, cele pracy i metody badawcze

Oceniane opracowanie dotyczy ważnego i aktualnego zagadnienia, jakim jest zrównoważony rozwój gospodarstw rolnych. Koncepcja „rozwoju zrównoważonego” jest stosunkowo młoda, ale jego idea ma jednak dłuższą historię i co istotne - polską. Otóż, w II połowie XVIII wieku Krzysztof Kluk – ksiądz, przyrodnik – jako pierwszy zwrócił uwagę na potrzebę „zachowania lasów i trwałości ich użytkowania”. W tym określeniu pojawił się termin „trwałość”. Podobnie pierwowzór angielski - „sustainable development” jest również przez niektórych naukowców tłumaczony, jako rozwój „trwały” bądź „stabilny”. Dokument ks. K. Kluka przyczynił się w pewnej mierze do wydania przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego w 1787 roku „Uniwersału” traktującego „o ochronie lasów i ich zagospodarowaniu”.

W światowej literaturze przedmiotu o dorobku Polski nie wspomina się, natomiast zwraca się uwagę na rodowód terminu „rozwoj zrównoważony”, doszukując się jego korzeni w pracach T.R. Malthusa (z 1798 roku) i J. v Liebiga (z 1862 roku). Początki intensywnego rozwoju tej koncepcji miały miejsce na przełomie lat 60. i 70. XX wieku. W 1969 roku Zgromadzenie Ogólne ONZ podjęło inicjatywę opracowania Raportu o stanie świata. Stanowił on przełomowe wydarzenie. Od tego momentu zagadnienia ochrony środowiska były coraz częściej głównym tematem spotkań naukowców i przedmiotem zainteresowań polityków. Na zorganizowanej w 1972 roku, w Sztokholmie, konferencji pt. „Środowisko życia człowieka” po raz pierwszy użyto terminu „ekorozwój”, który stanowi jednak duże

